

Wij drukken uw kosten

MAGAZINES VAN A TOT Z
BASISMATERIAAL IN
SCHOENENDOOS OF DIGITAAL
(ALL ACCEPTED).
DRUKWERK IN ALGEHELE ZIN.
WIJ MAKEN ER EEN KLEURRIJK
COMMUNICATIEMIDDEL VAN.
UW ZORG IS DE ONZE. BEL ONS
VOOR EEN OFFERTE.

CASPARIE UTRECHT
ONDERDEEL VAN ROTO SMEETS DE BOER

VRIESLANTLAAN 14 · 3526 AA UTRECHT · POSTBUS 7052 3502 KB UTRECHT
TELEFOON: 030-2822822 · FAX: 030 2883561

Scout
KOERIER

MC2032-4026-7

**Tijdelijk gratis
schroef**

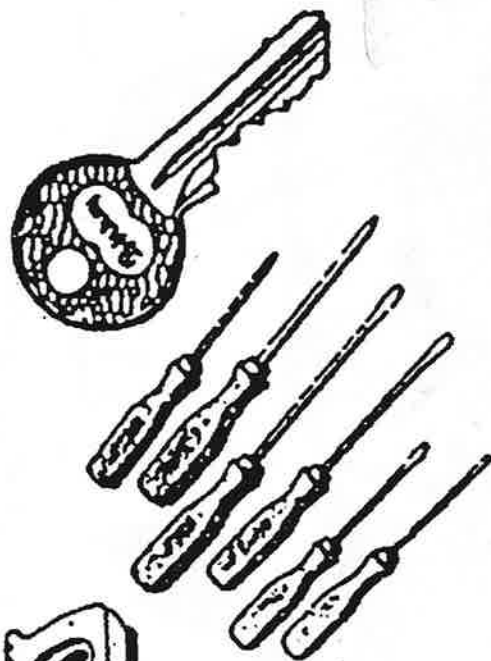
Lekker klussen

Nieuwe formule

Wast nog schoner

Recht en hoekig

**Het lijkt wel
of er een
gat in de
Scoutkoerier
is geknipt**

Woerdense IJzerhandel

Kruisstraat 1

3441 BW Woerden

0348 412934

Friendly's
Simply the Best

C'estbon WOERDEN
VOORSTRAAT 45

NOTEN

**MIDDEN IN DE
VOORSTRAAT**

B.W. VAN VLIET TIMMER-BOUWBEDRIJF

alle voorkomende bouwwerkzaamheden:

- * nieuwbouw
- * verbouw
- * onderhoud
- * dakkapellen
- * ramen - deuren
- * kozijnen - trappen

GILDENWEG 7 3449 HT WOERDEN
TEL. 0348 416039

over dit vormpje en nu is het er dan. Onze lezers zijn niet recht en hoekig, dus is de Scoutkoerier dat ook niet: de Scoutkoerier is langwerpig en dat symboliseert de antennefunctie van het blad. Of zo.

Eigenlijk heeft de redactie een beetje aan de Scoutkoerier

zitten knutselen en dat is leuk, want dat is het thema van deze Scoutkoerier. Knutselen is leuk, zeker nu het weer herfst wordt en je woensdagmiddag weer binnen door moet brengen. De vorm van het Scoutkoerier leent zich, je hebt het natuurlijk al gezien,

Het thema van de volgende Scoutkoerier is 'tafel'. Kopij kun je tot 1 december inleveren bij de redactie of in het postvakje gooien op de boerderij.

dag.

Redactionele faciliteiten: Kromwijkdijk 116.

Postadres redactie: Anton Mauvestraat 13, 3443 CV Woerden. Tevens is er een postvak in de bestuurskamer op de boerderij.

Aan- en afmelding van leden geschiedt schriftelijk. De contributie kan per vooruitbetaling overgemaakt worden op giro 17.75.087. Contributie Bevers, landverkenners, welpen en esta's: f.12,50. Zee- en luchtverkenners: f.18,50. Explorers: f.20,-. Voor vragen is penningmeester Rob Verhoeven bereikbaar, tel. 413491. U ontvangt geen acceptgiro.

Hallo, vrienden en vriendinnen,
En, wat vinden jullie van het nieuwe vormpje van de Scoutkoerier?
Maandenlang heeft de redactie nagedacht

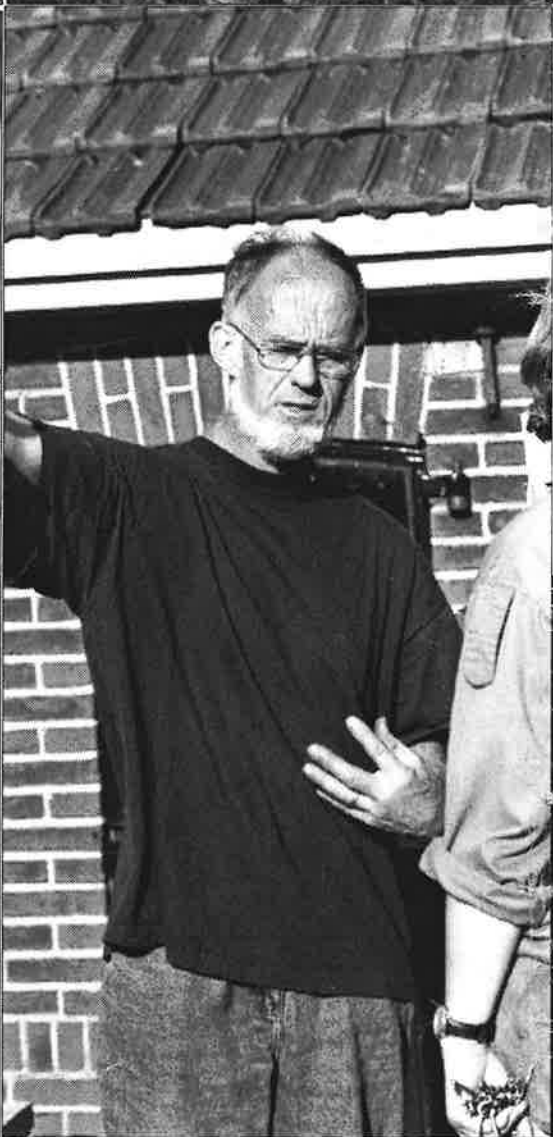
uitstekend voor het vouwen van vliegtuigjes, niet alleen leuk voor luchtverkenners, maar voor iedereen.

In deze Scoutkoerier een leuk verhaaltje over tietten.

Stalactieten eigenlijk, en over hoe je ze zelf kunt maken. Verder natuurlijk veel zomerkampverhalen en het voorwoord. Maar dat laatste wist je natuurlijk al.

Scoutkoerier nr. 3, 1997

De Scoutkoerier is het vrije en ongebonden cluborgaan van de Albert Schweitzergroep Woerden. Verschijnt vier maal per jaar.
Hoofdreductie: Frank Tebbe. Redactie: Marcha van den Berg, Frank Tebbe, Renata "Errata" Hogendoorn. Illustraties en foto's: Marcha van den Berg, Dave Kortekaas. Cover: Dave Kortekaas, Marco Beckers, Peter Roerhorst. Lay-out: Marco Beckers, Dave Kortekaas. Account & financial management: Siebren Keizer. Technische dienst: Lex Vroemen (lex.vroemen@pi.net). Distributie: Mr. Marianus Keukenmeester, Jochen Vieganus.

De zomerkampen zijn voorbij, verslagen van leden en bestuur vinden jullie verderop in deze SCOUT-KOERIER. Bevers zijn Esta of Welp geworden, Welpen/Esta's zijn nu verkennen en Verkenners zijn Explorers. Nieuwe gezichten bij de leiding, sommige leiders zijn vertrokken, kortom, een nieuw seizoen is begonnen. Je leiding zit weer boordevol plannen en ideeën, het belooft een fijn jaar te worden. Toch hangt er wel een donker wolkje boven de boerderij. De Gemeente Woerden denkt erover om in de buurt van ons onderkomen een tankstation te laten bouwen. Hoe komen ze op het idee!!! Gelukkig zijn er verschillende groepen die dit net zo'n slecht plan vinden als wij. Gezamenlijk heb-

ben we een brief aan de raadsleden geschreven, waarin we hen op het hart drukken de strook groen langs de Kromwijkerdijk GROEN te laten. Nu maar hopen, dat dat donkere wolkje geen donderwolk wordt.

Een ander punt, dat de aandacht vraagt is de wachtlijst. Velen zouden graag lid worden van de Albert Schweitzergroep, maar helaas, we kunnen ze niet plaatsen. De groepen zouden dan te groot worden en dan kunnen we ons spel niet spelen. Het heeft in ieder geval onze aandacht.

Genoeg gezeurd, als bestuur wensen we jullie een fijn jaar toe en veel plezier met deze SCOUT-KOERIER.

CONTRIBUTIE

De Scouting draait voor een groot deel op contributie. Maar er zijn nogal wat misverstanden hierover. Daarom zijn voor u een aantal punten van belang hieronder opgeschreven.

1 De contributie is voor elk onderdeel verschillend en moet per lid betaald worden. Het is de bedoeling dat u dit zelfstandig overmaakt aan de penningmeester van Scouting Woerden. U ontvangt dus geen acceptgiro. Het rondsturen hiervan kost veel geld dat beter kan worden besteed aan leuke dingen voor de Scouting. Ook automatische incasso is voor alsnog niet mogelijk.

2 Het overmaken kan op postbanknummer (giro-nummer) 1775087 ten name van de Albert Schweitzergroep te Woerden of op banknummer (VSB-bank) 94.01.49.451 ten name van Scouting Woerden te Woerden.

3 U kunt op deze nummers alleen contributie betalen. Alle andere betalingen (kampen, kleding enz.) moeten aan de penningmeester van het desbetreffende onderdeel worden overgemaakt.

4 De contributie is 12 keer per jaar verschuldigd, dus ook in de vakantiemaanden.

5 U kunt de contributie per maand betalen, maar voor een kwartaal, een half jaar of jaar vooruit betalen mag natuurlijk ook.

6 U doet de penningmeester een groot plezier als u besluit tot een periodieke overschrijving van de contributie. U kunt daarvoor bij uw bank of het postkantoor een formulier halen.

7 Wilt u bij betaling altijd opgeven voor wie u betaalt en voor welke periode? Het komt nogal eens voor dat degene die betaalt en het kind voor wie wordt betaald niet dezelfde achternaam hebben, of dat er meerdere kinderen van één gezin op Scouting zitten. U bespaart de penningmeester dan veel puzzels.

vragen over contributiebetaling hebt kunt u hem rustig even bellen.

De penningmeester is Rob Verhoeven, Vogelwikkeveld 6, 3448 ER Woerden. Zijn telefoonnummer is (0348)413491.

10 De contributie voor de verschillende groepen:
Bevers, welpen, esta's en landverkenners fl 12,50
Lucht- en zeeverkenners fl 18,50
Explorers fl 20,00

Het bestuur

Ik zie een halve maan
Cisteren was hij nog halver(der)
Ik zie een halve maan
Eergister was het een nieuwe maan
Ik zie een halve maan
Je doet een beetje stram
Obi, denk

Theo

Ik als alhier verblijvende illegaal zal trachten een zo onsamenvattend mogelijk verhaal te schrijven over de bezigheden en ledigheden van het verblijf op dit Bountyeiland. Jullie hebben hier best wel een gezin kamp opgezet voor zo'n klein werkgebied. Ik, Theo, ben hier net aangekomen en het bevalt me tot nu toe prima, ik hoef geen beslag te maken en ben nog niet nat. Dit scheelde echter niet veel, want de boot waarmee ik hier ben gekomen was zo enorm afgeladen met nieuwsgierige nieuwsgierigen (ouders), dat er tonnen water tegelijk door de zwarkast kwamen zetten, zodoende.

Niki

Ik ga even een stram verhaal strammen, erg goed. Cisteren en eergisteren hadden we een stramme tweedaagse tocht. Maar dat is op zich niet zo stram. De terugtocht was het stramst. De 946, 909, 705 en de 137 dachten natuurlijk dat ze erg stram waren met hun stramme slaapje, maar helaas hadden de 752 en de 706 het stramste slaapje tot de Westeinder en natuurlijk konden we lekker stram douchen. Maar er was een stramme havenmeester. Niran ging uitleggen hoe je slaapjes kon regelen: zet de dames op het voordek of het jongste lid. 'Ja, zegt die havenmeester, dan moet je dat grietje van daarmee op het voordek zetten.' Het was zo'n vieze, ouwe, geile lul van zestig, beetje jammer, al zeg ik het zelf. Niki

Thijs

Ik word een beetje gek van iedereen en alles wat Niran de hele dag die woorden loopt te zeiken, word ik van iedereen schijtziek. Eigenlijk heb ik al teveel gezegd. Dag en gegroet,

Gerd en Sabrina

We zijn op zaterdag op dit mooie (kleine) eilandje op de Westeinder Plassen aangekomen. We konden direct van de enorme, rustgevende, kortom relaxende (of is het relaxerende) sticte (het is dus relaxte) genieten, die natuurlijk voltooiing kreeg door de aanwezigheid van plantseringen (of zo). Dit zijn menselijke aangepaste bosjes die genoeg geld kosten en waar dus vooral niet doorheen mag worden geban-

UIT HET ZOMERKAMP-
DAGBOEK VAN DE
MICHIËL DE
RUTYERWACHT

Marije

Ik ben dood. Dat komt door m'n vingert. Die is verbrand en nou heb ik een heel interessant verbandje om m'n hand. Let me vertel my story. Ik was samen met Niti en Krista het doopveten aan het maken (en dnm-ken). Toen ging ik met de primus spelen om het bier te koken. Toen gebeurde het en het stonk heel erg, want mijn hand is bijna helemaal weggeschroeit. Het bier was eigenlijk verrot, het was namelijk van vorig jaar Engelandskamp. Maakt niet uit, hoor. Nou heb ik heel enge kleren aan, namelijk een vuilniszaktopje en een vuilniszak-zeemeeminnensartaar, ook nog heel veel takken. Cisteren gingen we hierheen zeilen/slepen/iets anders. Niki en Joskine hadden heel gauw een heele goeie sleep. Ze zijn tot het begin van de Westeinder Plas gesleept en ik niet. Wij moesten zeilen.

De heer Koelink

Het kamp is leuk. Vooral Erik is gezellig, hij huppelt het terrein rond en heeft lekkere banaantjes en Isosart. De buitenboordmotor is gisteren overboord gegaan, hij doet nu niet meer (snik). Ook heb ik geroeid en een sleep gehad van kakkers die naar mooie vrouwen leken.

Jessica

Hoi, ik ben Jessica en ik ben ook gedoopt. Toen moesten we roeien met een wrakriet, dat was helemaal niet leuk, omdat ik hem niet uit het water kreeg. Toen heb ik geruid, dat ging veel beter. Toen deden ze de blinddoeken om. Toen moesten we gaan zitten op boomstammen die op de grond lagen en moesten we naar iets kijken en moesten we een belofte afleggen in het water en daarna iets eten en leuk, en op de Indianenbrug was het leukst, want daar kwam toen zogenaamd storm en toen viel je er van af en dan was je zeeverkenner. Doei!

EXPLORERS
KAMP!

Het relaas van een kamp dat het beste gewoon als "anders" omschreven kan worden.

Het was een drukke zomeravond dat hij zichzelf terugvond op weer zo'n plaats waar gewone mensen die normale dingen doen nooit komen. Hij zat onderuitgezakt op zijn goedkope stoel met in de ene hand zijn laatste sigaar en in de andere een glas. Zijn ongeschoren gezicht zag er vermoeit uit. De vorige opdracht was dan ook weer flink uit de hand gelopen. Zoals altijd was er weer een vrouw in het spel geweest en wederom was een ander ermee van door gegaan. Als laatste wraakoefening had hij samen met zijn maten nog wel een paar kilo rijst

ZOMERKAMP DON- DERDAGAVONDVER- KENNERS

We moesten eerst verzamelen op de boerderij met de fiets. We werden ingedeeld in auto's. Toen reden we weg naar Aerdenhout, het was een uurtje rijden, we kwamen nog langs Schiphol. Toen zagen we het bordje Bentveld, en toen waren we er bijna. Toen we aankwamen in het Naaldenbos (zo heet het bos) gingen we alles uitpakken en brachten het naar de plaats waar we moesten wezen. Blijkbaar was dit niet goed (zei de kampeerwacht). We moesten ietsje verder op. Dus we droegen alle spullen naar de goeie plek. We gingen eerst eten en wat drinken, toen gingen we de tenten opzetten. Het waren 2 kleinere en 1 grote voor de leiding. Toen we klaar waren met opzetten, werden de patrouilles bekend gemaakt. En 's avonds nog een spel en de eerste teek was al gevallen.

DE GROTE CLUBACTIE

Op zaterdag 13 september start de GROTE CLUBACTIE met het uitdelen van inrekenlijsten. Deze landelijke actie is bedoeld om de clubkas de vereniging te spekken.

De actie heeft de vorm van een loterij.

De loten worden verkocht voor FL 5,- per stuk. Van elk verkocht lot gaat FL 4,- naar de club, in ons geval naar Scouting. Zoals uit de brief blijkt, kunnen er prachtige prijzen gewonnen worden. De eigenlijke verkoop begint op 7 oktober. Per onderdeel stellen we voor degene, die de meeste loten verkoopt een verrassing beschikbaar. Doe je best bij je

vader, moeder, opa, oma, oom, tante, buren links en rechts, kortom bij iedereen die je een lot kan verkopen. Hoe meer verkochte loten, hoe groter de bijdrage voor Scouting en daar gaat het ons om. ✚

Baden Powell was een vrouw!

Almerik Zomerkamp-tip 1998. Als je nu al zit te denken over het zomerkamp 1998, is Almerik een leuke optie. Almerik is een gezellige doorsnee gemeente met op vrijdag en soms zaterdag een vertkar. Deze vertkar zal je basis zijn. De eigenaar, Wim Klok, zal je op geheel eigen wijze bedienen en vertellen over zijn leven (kampvullend), ook prima te verwerken in een thema. ✚

De volgende dag was het rotweer. De patrouille van Frans ging een keuken maken. We moesten eerst een kilometer lopen om palen te halen. Toen de keuken klaar was, gingen we zelf koken (wat niet te vreten was). We hadden toen nog een spel en toen naar bed, het was iets van 12 uur en toen werd er nog even gekloot. De volgende ochtend was het mooi weer, we gingen een spel doen en wat opruimen en toen nog even naar het strand. Daarna werden er wat teken uit ons gehaald en gingen we naar Dirk in z'n Broek om inkopen te doen. Een paar kochten wat snoep. We hadden die avond lekker gegeten en toen hadden we nog een vuurtje en een tekeninspectie. Michael had in een boom geklommen zonder T-shirt en had 7 teken.

De volgende dag gingen we naar Amsterdam. Stephan G. was met zijn voet tussen de spaken van Oskar gekomen en toen was Oskar gevallen en zijn voorwiel was krom. Er werd gebeld met de mobiele telefoon dat hij opgehaald moest worden. Oskar ging bij iemand achterop en hij had verder niets. Toen we aankwamen gingen we naar een museum, het heette New Metropolis. Daar kon je allerlei proeven doen. We gingen ook nog een keer naar Schiphol, daar gingen we een vossenjacht doen. We hadden gehoord dat het zadel van Oskars fiets was gejat, dus hebben we er een terug gejat.

O, nee Frank op tv (Scoutkoerier in het nieuws van 13 juni). Tijdens de Eurotop in Amsterdam kwam de Scoutkoerier met een geweldig voorstel. We gaan het helemaal anders doen, zo sprak Scout-persvoorlichter Frank Tebbe de internationale pers toe. Eigenlijk willen we dat iedereen vanaf nu blauwe mutsjes gaat dragen in heel Europa. U weet wel, voor de zekerheid, mocht de hemel naar beneden vallen. De pers luisterde aandachtig en stelde veel vragen. Helaas is het plan een beetje in de vergetelheid geraakt door slome serieuze zaken. ✚

Toen we thuis kwamen, gingen we eten en toen hadden we een dropping met een paar meiden die we al hadden ontmoet in het begin. We werden in 2 groepen gesplitst. Toen werden we ergens bij Zandvoort aan Zee gedropt. Toen werden de meiden een beetje melig en gingen we liften. Toen kregen we het voor elkaar, bijna iedereen ging mee, maar 4 jongens niet.

Toen we werden afgezet, stonden we precies bij het bordje Bentveld. Toen gingen we belletje lellen om een uur of 12. Toen kwam er een auto aan, we doken allemaal in de bosjes. Toen die weg was kwam er nog een aan, die hadden Oskar gezien. We waren vet de lul en in die auto zat iemand van de leiding van de anderen en van ons. We moesten meteen naar bed. We waren ongeveer met 15 mensen, 4 jon-

gens en 5 à 7 meiden. Die 4 waren Oskar, Stephan, Bas en Marcel. De volgende dag moesten we om de beurt bij de leiding ons verhaal vertellen. Daarna moesten van 5 tot 9 uur werken. Toen hadden we de kampdoop, dat was best gaaf. Toen was de bonte avond en sommige mensen bleven tot half 3. De volgende dag was het weer opruimen. Verder hebben we veel teken gehad. Michael had de meeste, met 23.

We hebben een leuk kamp gehad.

Stephan Gevers.

achterin de vluchtauto gesmeten maar de dader was ontkomen. De dagen erna waren nodig om alles weer op een rijtje te krijgen en uit te rusten. Hij had geen keus meer. Lang geleden had hij besloten zich met deze zaken in te laten. De opdracht die hij juist gekregen had was er een beetje waarvan je bij voorbaat al wist dat het niet goed kon gaan. De volgende dagen zouden er twee groepen vreemd uitgedoste figuren een spoor van verbijstering door de omgeving achterlaten. Zijn opdracht was deze op te sporen en te fotograferen zodat de identiteit van de daders achterhaald kon worden. De aanwijzingen waren minimaal en het zou een zware week met lange dagen worden. Met de vergoeding was hij snel klaar geweest, alle onkosten en een bonus bij een succesvolle afronding. De sigaar, een uitstekende Havana

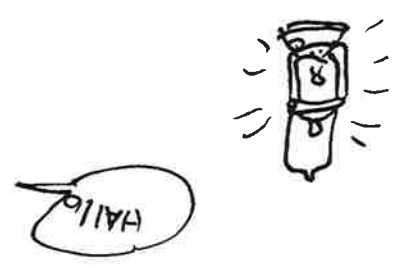
Stemmen in de jungle.

Je hebt ze misschien zelf al gehoord of je hebt andere kinderen er over horen praten: de stemmen in de jungle. Afgelopen groepsraad is het punt weer in de vergadering van alle leiding, de groepsraad, ter sprake gekomen. Van wie zijn de stemmen? Wat zeggen ze? En waarom? De Scoutkoerier ging op onderzoek uit.

En op wat ze zeggen. 'Wil er iemand nog een kopje koffie?' vraagt plotseling een stem. De redactie schrijkt op, maar gelukkig, het is Renate maar met de thermosfles. Ja, natuurlijk, het is hardstikke koud, iedereen wil wel een kopje koffie. Marcha neemt een slokje, en Dave, en Siebren. Ben jij nog naar het gemeente-archief geweest?' vraagt Marco aan Frank. 'Nee', zegt Frank. 'Boe' zegt een stem. De redactie schikt weer op: wie zet er boel Oh, gelukkig, het is de koe van rome Dorus, de buurman. 'Nee', zegt Frank nog een keer, 'Maar ik heb wel gebeld.' En Frank vertelt het verhaal van de boer met de drie kippen.

Stemmen in de jungle

Een klein verslagje over het Esta overmachtingsweekend op de scoutingboerderij. Zaterdagochtend om 10.00 uur, een kleine groep kinderen verzamelde zich op de boerderij, allemaal met de fiets aan de hand. De eerste tranen lopen over de wangen van de kleinste onder hun bij het afscheid nemen van hun ouders. We peppen ze op, onder de mom van "het ergste moet nog komen". En dat was ook zo. Deze groep van ongeveer 16 kinderen, waren de eerste van de esta's die een echte droppling meemaakte maar dat wisten de brave borsjes nog niet. Maar ik zal eerst wat vertellen over de voorbereiding van dit kampje. In eerste instantie hadden we het thema "Heksen", maar toen bleek dat de heksenwaag in Oudewater nog niet

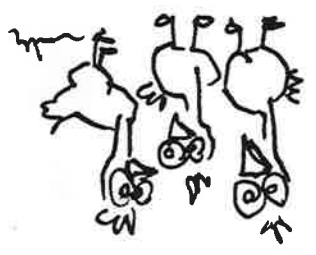
open was. Geen nood volgende thema "Vervoer". Geprobeerd om een rondleiding bij Den Oudsten te regelen, helaas een vorige rondleiding was niet helemaal goed gegaan, onder een nieuwe directie draaien ze nu al weer even maar voor ons ging dat niet lukken. Waar na we besloten om een veel gebruikte thema toe te passen en wel "Scoutingchaos". Voordeel je ben lekker vrij in doen en laten. Dus om 2.00 zijn we weer buiten, terug naar de boerderij, limo pauze daarna een beetje kleien. Als diner, door Cerdien en Ellen meesterlijk geproduceerde pannenkoeken met als toevoeging rozijnen. Daarna was het tijd voor mijn spel (met mijn startersstraining-week-end heb ik dit leuke spel meegemaakt) "Rijtijdenspel". Je krijgt een tijd op en daarna moet

daar losgelaten. Ze hadden ondertussen al een uur in de auto gezeten dus waren allang blij dat ze eruit mochten, met wel een opmerkelijk verschijnsel. Terwijl het ene kind, zijn/haar zenuwen onder controle probeerde te houden door de chauffeur helemaal uit te horen en daarbij de emoties gewoon liet gaan, was een ander kind gewoon in slaap gevallen onder het motto: Jullie pesten me nu, ik, jullie vannacht. Ter plaatse, de kinderen hadden snel in de gaten waar ze op dat moment stonden en liepen dus al gauw de goede richting op, terwijl Edo en Cindy ondertussen naar huis terug reden. De tweede groep (alle meisjes) stonden ondertussen al te wachten en waren door Sylvia al opgepept om de jongens een poepje te laten ruiken. (vervolg van een kreet van Cindy "iedereen laat wel eens een scheetje") Het

Er was namelijk eens een boer en die had drie kippen. Twee witte, en een zwarte. En de boer was gelukkig, met zijn kippen. De hele dag vertoelde hij ze, hij gaf ze het beste voer dat hij in Woerden kon kopen, hij gaf ze Spa Rood, want dat was beter voor de spijsvertering van de kippen, en hij bewaarde al hun eieren en beschilde ze. Echt, het waren mooie tijden voor de boer, en zijn drie kippen. Tot die ene dag. Om vijf uur stond de boer die ene dag op om zijn kipjes te voeren. Maar toen hij met het schaalte kippenvoer het kippenhok binnenkwam schrok hij zich een hoedje. Of liever gezegd, een blauw mutsje. Want in plaats van zijn drie kippen zaten er in het kippenhok.. vier kippen. En de vierde witte kip had een mutsje op, een blauw mutsje. In

die hij via vriendjes geregeld had, was tot een peuk verworpen en achtereis wierp hij hem op de grond. Geen zorgen voor brandplekken in dit vergeten oord. Hij greep voor de laatste maal naar de fles en goot het laatste restje in zijn glas waarna de fles met een soepele worp in de hoek verdween. Dat glas was een laatste resje beschaving waar hij juist onder deze omstandigheden aan vast hield. Te vaak had hij reeds collega's op de grond zien zitten met een fles aan de mond. Dat zou hem niet overkomen tenzij als 'cover' tijdens een opdracht. Alle leven in de omgeving was verdwenen nadat de zon onder was gegaan. Slechts vage figuren dansten als vleermuisen in de hoeken van zijn verduisterde blikveld. Tijd om te gaan slapen.

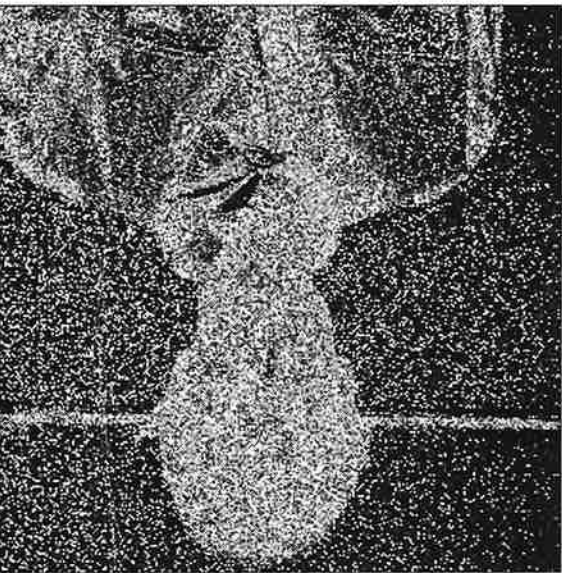

FRISPEER IN OPLEIDING VOOR TANDARTS

Ik werd wakker en ik was een esta

scheelde voor de meisjes dat ze nog geen 800 meter hoofde te lopen dus ze kwamen niet veel later dan de jongens binnen. Deze droppling is verder zonder problemen verlopen behalve dan, dat Edo het niet van mij wint met racen. Hierna nog even kampvuren met daarbij wat liedjes zingen en een kopje warme chocolademelk. De hoofdes gingen daarna snel hangen. Welertussen, hebben we toen 16 keer gespeeld. De zondag was erg snel voorbij, met allerlei kleine spelletjes en als afsluiter broodbakken om het kampvuur. Ik vond het erg geslaagd, nu de kinderen nog.

Oesta's Edo, Geert-Jan, Arian, Leo, Cindy en Silvia

Zoek eerst een goede plek om je standbeeld van Baden Powell neer te zetten. Het leukste is het natuurlijk als andere mensen ook van je knutselwerkje kunnen genieten, bijvoorbeeld midden in de stad of op het Exercitieveld. Pionier de pionierpalen vervolgens zo aan elkaar, dat je de vorm krijgt van een mannetje, met armen en benen. Bevestig vervolgens met touwtjes de skippybal bovenop het mannetje; dit is het hoofd. Plak alle closetrolletjes aan elkaar vast, zodat je een strappige snor en hardos krijgt. Niet te zuinig met de lijm, hoor!

Van de gordijnen kun je vervolgens een uniformje maken. Baden Powell had heel veel medailles, dus je kan met verschillende lapjes stof die medailles namaken, dat geeft een leuk effect. Hang het uni-

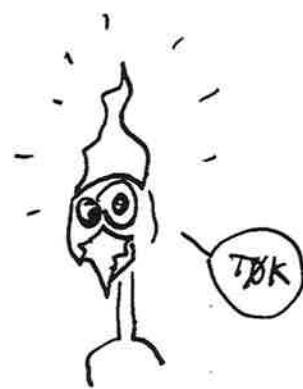
Knutselen is goed voor de ontwikkeling van het kind, moet Baden Powell ooit gezegd hebben. Dus knutselen is ook goed voor jou. Met de herfstvakantie voor de boeg, wordt het misschien tijd om eens een wat groter knutselwerkje te maken. Bijvoorbeeld een standbeeld van Baden Powell!

Wat heb je nodig?

- zo'n 25 pionierpalen
- 100 closetrolletjes
- een skippybal
- blikken verf in verschillende kleuren
- (oude) gordijnen en kleden
- auto- en tractorbanden in verschillende maten
- veel touw
- lijm

grote paniek rende de boer naar buiten. Hij rende naar de burens en riep: 'Ik heb een vierde kip in mijn hok, met een blauw mutsje op!' Maar de burens dachten dat hij gek was geworden en de burens van de burens dachten hetzelfde, toen hij daar aanbelde en de burens van de burens van de burens runden toevallig een ziekenhuis en dreigden de boer op te nemen als hij niet onmiddellijk ophield met het uitkramen van die onzin.

Maar toen de boer miskend naar huis terugkeerde, boos omdat niemand hem geloofde, zat de vierde kip er nog steeds. En ze had nog steeds een blauw mutsje op. De boer begreep wel dat niemand hem ooit serieus zou nemen als hij bleef roepen dat hij een kip met een blauw mutsje had. En daarom vertelde hij

het nog 1 keer, aan niemand in het bijzonder. Hij stak zijn hoofd in een zwart kastje met glazen deurtjes en zei: 'En toch heb ik een vierde kip, met een blauw mutsje op.' En toen hij dat gezegd had, sleepte hij het kastje naar buiten en begroef het, achter zijn huis. En niet veel later verdrong hij, in de mestput vol kippenpoep en van zijn vier kippen is daarna nooit meer iets vernomen. En zo liep het af met de boer en zijn drie, nee, vier kippen.

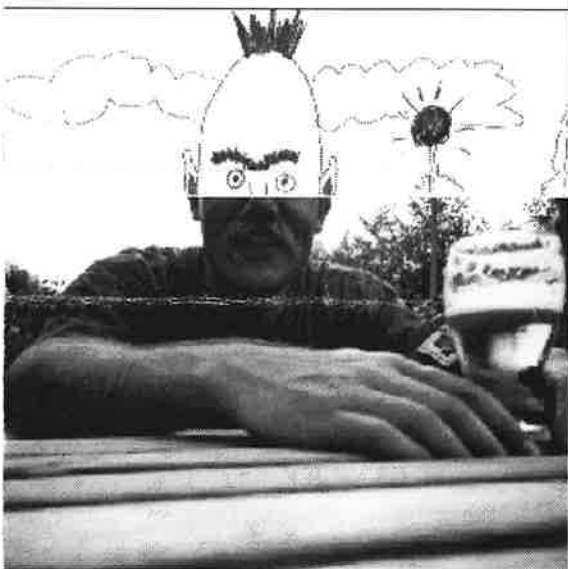
Marcha en Renate huiverden bij het horen van het verhaal. Want de boerderij uit het verhaal, dat was de Scoutingboerderij. En de boer had daar dus gewoon. En de vier kippen ook. Het was inmiddels al vroeg in de ochtend geworden, want Frank kon behoorlijk langdradig vertellen en iedereen moest

form om je popje heen en verf vervolgens de stukken pionierpaal die je nog ziet met vleeskleurige verf. Van de autobanden kun je een prachtige verkennerenhoed maken; ook hier doet een fijne verf wonderen. Je Baden Powell standbeeld is klaar!

Variatietip: in plaats van of naast je Baden Powell kun je natuurlijk andere standbeelden knutselen. Bijvoorbeeld van Olivia Baden Powell of van Jaap. Zie maar, als je maar pret hebt!

Lord

ALIENS

Ook dit jaar was de boerderij weer verhuurd aan enge groepen uit vreemde plaatsen die hun zomerkamp wel eens in Woerden wilden houden. Nou, daar zijn we dus klaar mee. Het is best wel raar om vreemde kinderen rond te zien rennen op het terrein. Wat eigenlijk nog wel het raarst was, waren de enge bezoekers in de bartuin (zie foto's).

weer eens naar school of aan het werk. 'Heb jij ze nou gehoord, de stemmen?' vroeg Siebren aan Marco. 'En toch heb ik een vierde kip, met een blauw mutsje op' zei Marco. 'Nee' zei Marco. 'Hm' zei Dave, 'dan zal iedereen het zich wel ingebeeld hebben.' En de redactie stond op, en ze sprongen op hun fietsjes of in hun auto's en reden weg. En niemand zag, bij het ochtendgloren, het stukje zwart geverfd hout, wat uit het eilandje midden in de jungle omhoog stak. Het leek wel de hoek van een zwart kastje, met glazen deurtjes. 'En toch heb ik een vierde kip, met een blauw mutsje op' zei niemand in het bijzonder...

Eng hè, echte aliens, ze deden heel populair en heel belangrijk, maar er zat duidelijk een luchtje aan. Ze beweerden te zijn geland met een ruimteschip en wezen naar de Jaapmobiel. Nee, dit was geen zuivere koek. Zo zie je maar weer wat er gebeurt als je te lang met je limonade in de zon zit.

Ik dacht dat ik iets hoorde

met veen, met water en met wat ze verder maar tegenkomen en ondertussen proberen ze nog een beetje te zeilen. En het feit dat ze dat al 25 jaar doen, moest natuurlijk gevierd worden. Op 23 augustus gebeurde dat dan ook op de boerderij. Veel van de mensen die in de afgelopen 25 jaar met veen hadden geget, waren aanwezig. Het was heel gezellig, ook al had de organisatie van de reünie geen veen uit Nieuwkoop overgebracht om de goede oude tijd nog eens dunnetjes over te doen. Maar ach, de verhalen over vroeger maakten veel goed. En er waren een paar zeeverkennerstenten, waarmee de oud-leden lekker konden knutselen. Een hoogtepunt van de dag was behalve de barbecue, de toespraak van schipper Coen van Riet.

Het is 1972 en Nieuwkoop is nog een gezellig dorpje, met vrolijke mensen, zeldzame watervogels en rustieke veenelandjes. Het is nog steeds 1972 als Nieuwkoop is veranderd in een angstig dorpje, met gesloten luiken, zonder zeldzame watervogels en met veenelandjes, waarop monsters uit de diepte van de plas elkaar belogelen met veen. Hoewel, monsters uit de diepte... zijn dat niet gewoon zeeverkenners uit Woerden? Jawel, dat zijn het zeker, want die twee vizee bootjes die rond de veenelandjes drijven, dat zijn lelievleuten. Inmiddels, 25 jaar later, zijn de Nieuwkoopers wel gewend aan de monsters uit Woerden, hoewel ze in de loop der jaren wel in aantal zijn toegenomen. Nog steeds goiten ze

REÜNIE ZEEVERKENNERS

als vanzelfsprekend ervaren zeeverkenners zijn vol te moeten ruimen om zijn lopende levensstijl vol te kunnen houden. Alles wat er te weten was, was bekend. Zijn spiegelreflexcamera was voorzien van een telelens en gevoelige film. De laatste en meest gedetailleerde kaarten van de omgeving had hij onder hand bereik hoewel hij de meeste wegen al uit het hoofd geleerd had. Hij stond op, stak zijn telefoon in zijn binnenzak en ging op pad.

De onopvallende auto die hij voor deze gelegenheid had gehuurd startte probleemloos maar was voor de rest toch niet perfect voor de omgeving waar hij zich bevond. Jaren geleden kon hij zich nog een auto veroorloven die heel wat geschikter was voor deze wegen die waarschijnlijk in geen decennia vers asfalt gezien hadden. De tijden veranderden zoals ze

Zomer kamp Bever

Op zaterdagochtend begon ons zomerkampje. De kinderen werden bij ons afgeleverd. Het kampje kon beginnen. Even alle spullen in een kast stoppen, zodat dat niet in de weg lag voor de groep die daar 's ochtends draaide. Regenkleding, eten, drinken en spelmateriaal mee en wij konden beginnen met onze verkenningsspeurtocht door het 'Delftse Hout'. We volgde de route via een kleurendraad en we kwamen zo bij een strandje aan, waar we nog even een spel gingen spelen. En nadat we een spel hadden gedaan gingen we weer verder op pad. We kwamen toen bij een shelter/schuilhut, waar een rare man stond. Hij had een gele pruik op en een fel gekleurde trui aan. Hij was takjes op het dak aan het gooien en zei dat hij dat

Zondag, tijdens het ontbijt, hoorden we op een lokale zender dat er iemand uit een soort huis was ontsnapt, die dezelfde symptomen had als Martijn en later ook Edo, Gerdien en Per. Ze zeiden tijdens dat nieuwsbulletin dat je gelijk contact op moest nemen met de politie van Delft. Dus dat hebben we gedaan, maar zij konden ons niet helpen met Martijn/Gerdien/Edo en Per. Er kwamen gelukkig een paar kinderen op het idee om de tovenaars, die op een affiche die Edo en Evelien hadden gehad in de stad, te bellen en hem te vragen wat we moesten doen.

had gebouwd. Wat natuurlijk helemaal niet kan, omdat de shelter/schuilhut er vorig jaar ook al stond. Martijn deed net alsof mee, om de man niet af te schrikken. Ik en de andere leiding vonden de man best wel eng en daarom stuurden wij hem weg. Nou, en sinds die tijd gebeurden er rare dingen. Zoals dat we nog een rare man tegen kwamen terwijl we aan het lunchen waren en dat Martijn ook raar ging doen. Hij rende opeens weg, ging in het kamphuisje met dingen gooien en omhelsde Edo (die met ons mee op kamp was) zomaar. En toen hij weer een beetje normaal was vroegen we wat er aan de hand was, maar hij begreep er niets van en ontkende het hevig. We hoopten dat hij na een goede nachtrust wel normaal zou worden.

En ja hoor, de tovenaars wist het en gaf ons uitleg waar we de spullen konden vinden, omdat er juist op die zondag een bijeenkomst was waar hij aanwezig moest zijn.

We hebben de uitleg gevolgd, nadat we eerst naar het strand waren geweest. We vonden allemaal briefjes met instructies en allemaal materialen zoals een cape, toverformules en een geheimzinnig drankje.

En dat hebben we allemaal mee in het kamphuisje genomen. Waar we de griezelige instructies opvolgden. We moesten eerst het drankje maken, daarna een toverspreuk opzeggen en toen moesten eerst Martijn/Edo/Gerdien en Per het vieze, groene

drankje drinken en daarna heeft iedereen het gedronken, zodat niemand raar ging doen. En als laatste moesten we een toverspreuk uitspreken, terwijl we onder een magische cape stonden. Iedereen was weer normaal en dus konden we lekker gaan snoepen van de chips en andere dingen. Toen we alles op hadden, hebben we spelletjes gedaan totdat de ouders kwamen. En na het afsluiten mocht iedereen naar huis. Een geslaagd kampje, ondanks dat het niet het hele weekend droog is geweest.

Groetjes, van de beverleiding
(Josina, Gerdien, Evelien en Ellen)

eigenlijk altijd al deden maar mede door de vermoedheid begon het nu toch pas echt op te vallen. Het oude, vervaagde litten op zijn linkerarm jeukte. Weer zo'n aandenken van een riskante opdracht in meer noordelijke streken. Zijn tegenstander was toen een ex-judo van zo'n driehonderd pond die hij door een geweldige snoekduik tegen de knieholtes tegen de grond had doen slaan. De snee van een tiental centimeters was toen ontstaan en had gehecht moeten worden maar daar waren de omstandigheden niet naar. De jeuk was niet intens en concentreerde zich aan het uiteinde bij zijn pols. Hij herkende het gevoel en een lichte glimlach speelde om zijn lippen. Lichte regenbuien en motregen met opklaringen tegen de avond. Een strategisch voordeel voor de jager maar het zou evengoed

VETERANEN TREFFEN

Zaterdag 30 augustus was er weer Nationaal Veteranentreffen op het Exerctieveld in Woerden. Op het Veteranentreffen komen mensen bij elkaar die houden van knutselen aan brommers, motoren en scooters, en van gezelligheid. Op het Veteranentreffen komen niet mensen die houden van water en van het knutselen aan waterscooters en buitenboordmotoren. En dat was jammer, want water was er volop, op het Veteranentreffen. 's Ochtends vroeg begon het

namelijk te regenen en dat heeft het verder de hele dag gedaan, tot vijf uur precies. En toen was het Veteranentreffen afgelopen. Maar het was toch heel gezellig.

Als je ondanks het weer toch bij het Veteranentreffen bent geweest, dan heb je vast allerlei Scoutingcorryfeen in actie gezien. Zo had je daar bijvoorbeeld meester Marianne Keukenmeester, verantwoordelijk voor de toegangscontrole en de kaartverkoop aan de kant van het kasteel, die duidelijk genoot van het contact met de mensen en de leuke reacties. En aan de andere kant, bij de ingang Parijse Brug, stond Lex Vroemen met een gezellig clubje mensen, waaronder bijvoorbeeld

Donderdagavondgoeroe Arno Klijn en Pauline van Steijn, ook heel bekend. En ook in Middelland waren Scoutingvrienden actief, want daar werden historische motorraces gehouden. Bart bijvoorbeeld, stond direct onder race-organisator Arnold van de Wildt en had dus de coördinatie over allerlei zaken en dingen. Aan het Veteranentreffen zijn enkele weken voorbereiding vooraf gegaan, waarbij het meeste werk is gedaan door Ritsaert Snijder.

VAN LINT kantoorinrichting

Pompmolenlaan 43B - WOERDEN
Telefoon (0348) 42 44 16
Willemstraat 17 - BODEGRAVEN
Telefoon (0172) 61 69 54

Alles voor kantoor

hp HEWLETT
PACKARD

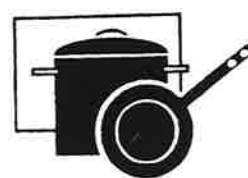

Canon
Regio Dealer

COPIERS
FAXEN
PRINTERS

Kortekaas

KOKEN - TAFELN + KADOOS

CENTRUM WOERDEN - TEL. 412465

Vraag naar ons uitzet-kadoplan!

KAMPBEZOEK

DOOR GERT VAN ROOTSELAAR

delegatie stond al te wachten. Leve de techniek. De 1358 bracht ons in een uurtje, heerlijk genietend van het mooie weer, naar de overkant.

Een hartelijk ontvangst met koffie, versierd met door Joke gebakken koek. Onder leiding van Martin was de kookploeg aan het diner begonnen, ook hier mochten we mee eten. Om de wachttijd te bekorten konden we het eiland verkennen. Alle tenten pasten er precies op. Na een voorbereidingstijd van 2 uur werd het diner geserveerd, doppers met wortelen, aardappelen en een karbonade. Het was het wachten waard! Na de koffie bracht Coen ons met het buitenboordmotortje in een kwartier naar de vaste wal.

Stalac tieten

Dinsdag, op naar de zaterdagmiddag Esta's in IJmuiden. Hier was Jaap weer van de partij. De accommodatie viel wat de ruimte betreft wat tegen, vooral de keuken. Gelukkig was er rond het gebouw genoeg plaats voor de kinderen om te spelen. We waren getuigen van de kampdoop, vooral het "brandmerken" maakt veel indruk op de kinderen, ze zullen helaas niet te weten komen hoe het gedaan wordt.

Op het menu, we hebben wat afgegeten, stond rijst met groente, pindasaus en saté, een frisse appel toe. De kookstaf had goed zijn best gedaan. De koffie voor de leiding met even rust werd alom gewaardeerd.

Plaats tussen de 2 potjes in het bord.

Langs het draadje zal de soda oplossing naar beneden druppelen. Doordat het water verdampert en de soda achterblijft, ontstaat er een stalactiet. Op het bord ontstaat een stalagmiet, die groeit dus van onder naar boven.

Tot de volgende keer

Een paar bestuursleden heeft bijna alle zomerkampen bezocht, de andere leden waren óf op vakantie, óf zelf bij één van de kampen betrokken. Het ging om 152 kinderen met 57 begeleiders verspreid over 8 plaatsen. De dinsdagavondverkenner zaten helaas wat te ver, in België aan de Ourthe, een beetje uit de slinger dus en de Explorers zwierven in Brabant, ook wat moeilijk.

Ouders weten waar hun kinderen ongeveer zitten. Maar dat ze op plaatsen zitten die de leiding eerst goed moest uitzoeken en zeker aan verschillende eisen moest voldoen, dat zagen wij pas toen we hen bezochten. Wij, Joke van Aarst, secretaris groepsraad, Jaap Landman, groepsbegeleider, en Gert van Rootselaar, bestuurslid, hadden het voorrecht om te

Woensdag. Twee klappen op één terrein in Aerdenhout. De welpen van de zaterdagmiddaghorde zouden een tussenstop maken bij de donderdagavondverkenners. Ze hadden een dagje uit in de Linnaeushof gehad. Als je dan weer terug naar Heiloo moet reizen en dan ook nog eten moet klaarmaken wordt alles wat erg laat, dus...je zelf maar uitnodigen voor het eten bij de verkenners op hun kampterrein. Daar mochten wij ook van profiteren. Andijvie-stampot met spekjes en rookworst, meloen toe. Petje af om voor zo'n koppel te koken in de bush-bush. Na een spel van verkenners en welpen samen om kwart-over-negen terug naar Heiloo met bus en trein.

Wat heb je nodig:

- draadje wol
- 2 veiligheidsspelden
- warm water
- wegwerpbord
- 2 jampotjes
- soda

Stap 1
Vul beide potjes met warm water en roer er soda in tot het niet meer oplost.

Stap 2
Hang aan beide uiteinden van het draadje een veiligheidsspeld. Hang het draadje tussen de 2 potjes in.

kunnen gaan en staan wanneer we wilden. De kinderen hadden daar gelukkig geen moeite mee. Ongedwongen konden we alles gadeslaan.

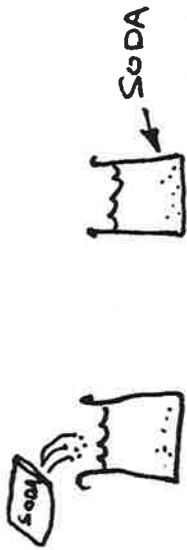
Eigenlijk begon de tour de camp al op 29 juni met een bezoek aan de Bevers in Delft. Helaas regende het die zondagmiddag, maar dat mocht de pret niet drukken. Het was heel spannend, alle Bevers en hun leiding waren omgetoverd. Maar door het drinken van een drankje kwam toch weer goed. Op zondag 6 juli door diepe plassen met de auto (mocht natuurlijk niet) op zoek naar de luchtverkenners, die zich ergens diep in het bos verstopt hadden. De plek was magnifiek. Zaterdag wel een behoorlijke bui gehad, maar zondag kon alles drogen en konden de keukens worden opgebouwd. Ook ons

We boden aan om een leider met materiaal terug te brengen naar het kamp. We konden op die manier toch de accommodatie bewonderen. Onderweg werd de Jaapmobiel' nog even gerepareerd, een losse brandstofleiding veroorzaakte een onaangename geur.

Rond middernacht waren we terug in Woerden, moet kunnen.

Een goede accommodatie trouwens, jammer van de ligging langs een spoorlijn met om de zoveel tijd een langs snellende trein.

Tenslotte op 15 juli naar Doetinchem, naar de zaterdagmorgenwelpen. Dit onderdeel had gekozen voor de tweede week van de vakantie, slim? (weet ik niet). De horde kwamen we al op de fiets tegen. Op

Knutsel je eigen stalactiet

Stalactieten kun je vinden in grotten, het zijn lange dunne zuilen van mineralen die van het plafond naar beneden groeien. Ze worden in de loop van eeuwen gevormd als water langzaam omlaag druppelt en mineralen afzet.

Maar jij kunt er eentje laten groeien in nog geen week!

jongste aspirantlid, telg van Marco en Ellis, was aanwezig (je ouders zullen je maar zo "afbeulen" (grapje)).

Vandaar naar de zaterdagmorgen Esta's in Velp. Bij de "Bedriegertjes" links en via een slalom-rit tot bij de camping. Een goede accommodatie tegen een bosberg. Bij de Esta's mochten we mee-eten. (eigenlijk waren we te laat, maar men had nog iets voor bewaard). Andijvie-stamppot met spekjes, 't smaakte prima. Maandag 7 juli naar de zeeverkenners ergens op een eiland in de Westeinderplas, helaas zonder Jaap. Hoe kom je daar? Eerst naar een haven in Kudelstaart en maar hopen dat het telefonische bericht overgekomen was. Perfect, Martijn met een

het kamphuis dronken we eerst koffie, waarna ervan ons verwacht werd, dat we de kinderen achterna gingen naar een recreatieplas. Daar zou gegeten worden. Een dreigende onweersbui deed de plannen veranderen.

Een prachtig onderkomen, daar in Doetinchem, ont houden! Een heerlijke rijstmaaltijd was ons deel, perfect. De kinderen waren druk bezig plannen te smeden om de 'boeven' te vangen die Koen ontvoerd hadden. Een welp mee terug naar Woerden genomen, waarvan de ouders op vakantie gingen.

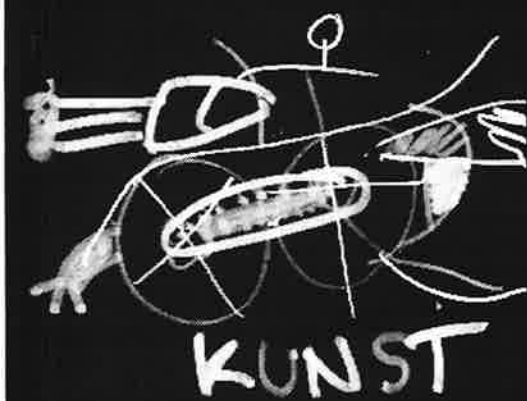
Slotsom: We hebben geweldig genoten van kinderen, leiding en omgeving, dit moet, als het even kan, een traditie worden.

een uitputtingslag worden.

De gele petten waren volgens zijn informatie van plan om op de zandgronden in het zuiden een van hun leden te begraven. Een ritueel waarbij slechts de hand bovengronds blijft als een macabere herinnering aan hun aanwezigheid. Ruim op tijd liep hij over de schier eindeloze zandvlaktes speurend naar de gele petten. Her en der liepen mensen te wandelen en speelden kinderen zo zorgeloos alsof op deze plaats nooit iets vreemds zou kunnen gebeuren. De tijd verstreek terwijl de toenemende wind de eerste regendruppels van de dag in zijn ogen blies. Nogmaals zocht hij de horizon af naar gele plekken, te vergeefs. Hij ging er eens rustig voor zitten en pakte de kaart.. Dit was de juiste tijd. Dit was de juiste plaats als ze kwamen. Als ze kwamen. Het

ZOMERKAMP ZATERDAGMIDDAG- WELPEN

De zaterdagmiddagwelpen gingen dit jaar op zomerkamp in Heiloo. En wat gebeurde er? De postbode kwam langs en bezorgde de post. Maar niet alleen post. De postbode had langs het strand een fles gevonden, met een brief erin met het adres van ons kamphuisje erop. Eigenlijk was de fles geadresseerd aan de herberg die er in vroeger jaren stond. In de brief vroeg de stuurman van de 'Seevaerder' aan de herbergier de

schip gaat het/ gemaakt moeten worden van de grootste boom in het bos van Heiloo. De man liep weg.

Dinsdags, tijdens het knikknakken, kwamen we langs de 'Kattenberg' en zagen we allemaal gifvaten rondom de boom liggen, ook ligt er een pet bij de boom, eenzelfde pet als van de man bij het strand. We vermoedden dat de man de boom wou vergiften. We besloten informatie in te zamelen over de 'Seevaerder'. We gingen naar het gemeentehuis om in de archieven te kijken naar documenten over het schip. De documenten vertellen helaas niets over de mast van het schip. Woensdag gingen we een dagje naar de Linnaeushof, 's ochtends vroeg al gingen we met de

trein naar de speeltuin. Het was erg leuk. Na sluitingstijd gingen we niet direct naar huis, maar naar de donderdagavondverkenners, waar we gegeten hebben en Hollandse leeuwen gespeeld hebben. Weer terug in Heiloo liepen we van het station naar het kamphuisje, toen er een gillende trol aan kwam lopen. De trol was diep bedroefd, omdat de boom was vergiftigd. Een oplossing wist ze wel, ze kon een drankje brouwen om de boom te genezen, maar daarvoor moest ze wel water hebben uit het bos verderop. Zelf kon ze dat niet halen, omdat ze niet uit haar eigen bos kon. We spraken af het water voor haar te halen en het vrijdagavond aan haar te geven.

Donderdag zijn we dat water gaan zoeken, gelukkig zagen we na een tijdje een heleboel rook en ja hoor,

nadat de rook was weggetrokken zagen we een flesje water staan. het flesje gaven we de volgende dag aan de trol, en de trol begon er een drankje van te brouwen. Terwijl we het drankje over de boom gooiden, kwam de man (die van het strand) met een kettingzaag de berg op lopen om de boom alsnog om te ze zagen. Maar gelukkig wist de trol de man om te praten en de man beloofde de boom met rust te laten. De man en de trol liepen als vrienden weg. Wij waren ook gelukkig dat dit probleem was opgelost en zaterdag gingen we moe van een leuke week weer terug naar Woerden.

Tot een volgende keer,
De zaterdagmiddaghorde.

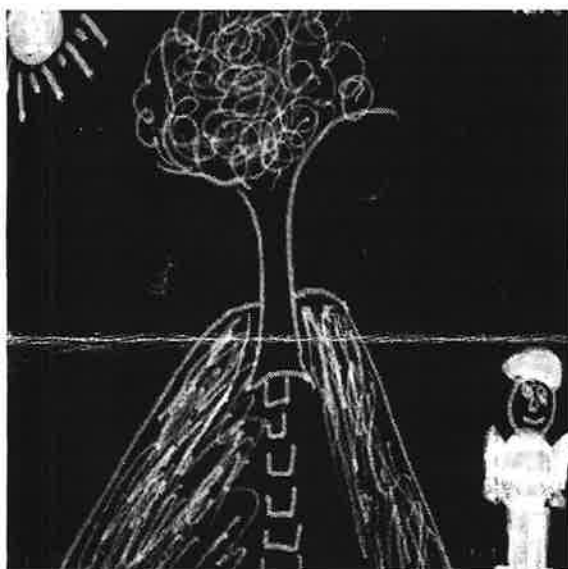
boom te vernietigen die op de 'Kattenberg' stond/staat.

De brief zegt ons weinig, totdat we de volgende dag tijdens een nachtspel lichtjes en een teken bij de boom zien staan. Verteld wordt dat dit ter bescherming van de boom is. Maandag gingen we naar het strand in Egmond aan Zee, lekker zwemmen tussen de kwallen. Toen plotseling een oude man bloemen in de zee gooide, vroegen we de man wat hij deed. Hij zei dat zijn bet-bet-overgrootvader tijdens een schipbreuk was omgekomen en daarom gooide hij ieder jaar bloemen in de zee. We herinnerden ons de brief van zaterdag en vertelden de man dat het schip was gezonken vanwege een slechte mast, eigenlijk zou de mast van de 'Seevaerder' (want over dat

JAAP DE SPAARDER

Jaap de Spaarder, die spaarde stukjes touw hij spaarde poppen met gebarsten koppen, roestige spijkers en kapotte sokken, valse tanden, lekke banden oude legerjassen met 1 mouw, oude barometers, halve schoenveters jachtgeweren die niet meer kunnen schieten, weecebrillen met barsten, gordijnkwasten en verstopte gieters die niet meer gieten, botte botermesjes zonder handvat, koperen sleutels die nergens op passen, gebarsten gitaren zonder snaren, gedroogde bladeren en gespen van tassen, elektrische treinen zonder rails, vliegtuigmodellen, uitgerekte bretellen, driepotige stoelen en kachelpijpen, kapotte lampen en oosterse tapijten, papieren zakken en gedeukte trompetten, deksels zonder pannen, versleten petten. Jaap de Spaarder hield van zijn spullen, voor hem hadden ze meer waarde dan parelen en diamanten, hij sleepte zijn schatkist naar de stoep en riep: 'Komt allen en bekijk mijn schat!' En al die stompinnige mensen keken... en zeiden: 'Wat een oude troep is dat!'

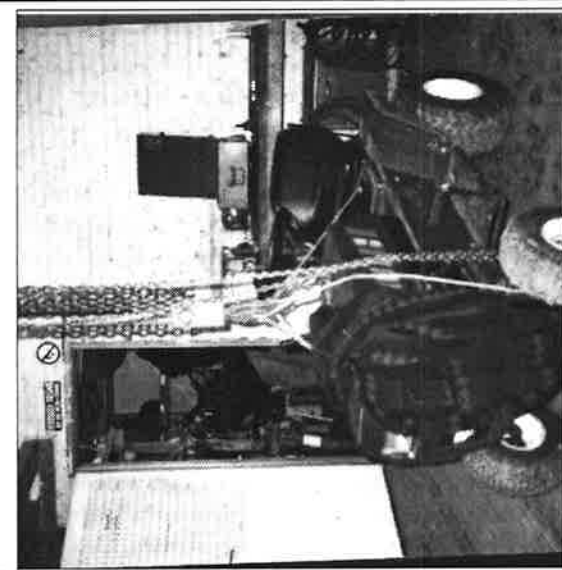
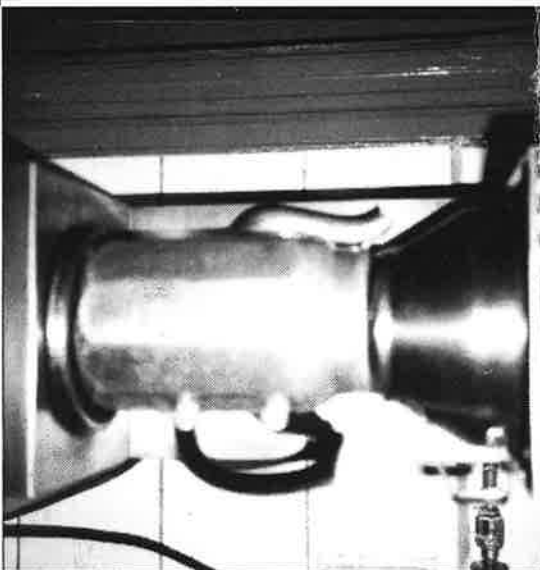
(Shel Silverstein)

Cover-girl Willemijn, knoop in je riem.

Scoutmode deze zomer.

Zomaar iets over grasmaaiers, lekker oneindig klussen

gebied. Sanitair is er niet maar wel een soort rieten afdak met tafels en banken. Deze wordt ogenblikkelijk bezet en we gaan eten koken. Pannenkoeken want onder dit soort omstandigheden dient men het simpel te houden. De zon die de hele dag nodig had om door te breken laat zich op een aangename manier voelen en zo zitten we dus met een weids uitzicht over de omgeving te eten. De daaropvolgende zonsopgang is nog mooier en de eerste fles komt op tafel. De leden krijgen schijnbaar voor het eerst een fles te proeven die "kapot" is want de inhoud van de glazen verdwijnt collectief over de schouder. De daaropvolgende flessen gaan een stuk langer mee en het is al diep in de nacht voordat het hele gezelschap als een blok op de boten in slaap valt. Educatie kan zo mooi zijn.

ONZE VRIENDEN UIT RIJSSEN.

Zoals je misschien weet is de Scoutkoerierredactie heel erg bevriend met de redactie van het blad Esto Paratos uit Rijssen. We hebben van onze vrienden een brief gehad, waarin ze wat over zichzelf vertellen.

DAG DAAR IN WOERDEN,

De Esto Paratos is het blad van twee Rijssense Scoutinggroepen. De ene groep heet Nij Begin (spreek uit Nieuw Begin, op zijn Twents n@' & B#@!+) en de andere groep heet Oosterhof groep (spreek uit Oosterhof, op zijn Twents, Oooooooooosthofdke greeip).

ook) zijn welpen (2 hordes), verkenners (2 troepen), RSA 618 (1 afdeling) en een stam (binnenkort 2 takken). Allen draaien op zaterdag (stam op vrijdag). We doen alleen maar toffe activiteiten, veel hikes, pionieren en primitieve overnachtingen.

Beide groepen zijn dus echte landrotten, er is geen water bij ons in de buurt, helemaal niks. Dat is ook de reden dat al die Tukkers zo ontzettend droog zijn. 't Stuift oe door de bek. Onze mascotte, de Esto Paratos-slak, is ook heel erg traag en dat slaat hier in het oosten ook wel aan, ze bint hier niet zo snelle. Moar dat hoeft ook helemaal nie, als 't moet gebeuren, dan kumt 't wel ene kere terechte.

MEXICAANSE AVOND

De hapjes waren echt heel goed, chili con carne, gekookte mais met zout en verse boter, warme tortilla's en echt Mexicaans bier. Iedereen die er niet was heeft echt iets gemist. Soms zijn de baravonden wat saai, maar deze avond was het bewijs dat het anders kan. Het leuke van dat soort avonden is dat je op een informele manier met elkaar rare dingen kunt bedenken en doen. In de toekomst zullen er hoop ik nog meer van dit soort avonden komen. Het is een leuke manier om iedereen een beetje te belonen voor zijn of haar inzet, het is tenslotte allemaal vrijwilligerswerk en zeker vlak voor de zomerkampen heeft iedereen een extraatje nodig.

ALBERT SCHWEITZER, SAAI?

Wie denkt dat padvinders saai zijn, heeft het mis. Teminste, als het om de Albert Schweitzerpadvinders gaat.

Zo was er afgelopen juni een Mexicaanse avond in de bar. Wat er die avond nou eigenlijk allemaal gebeurde, dat weet niemand meer precies, maar het was ongelooflijk gezellig. En dat was zeker dankzij de inzet van de barcommissie en mensen die gewoon zin hadden om iets te doen.

Dat wil niet zeggen dat dat na het zomerkamp niet het geval is hoor....Let goed op wanneer de volgende avond is, die mag je niet missen en hoe meer mensen er zijn des te gezelliger...

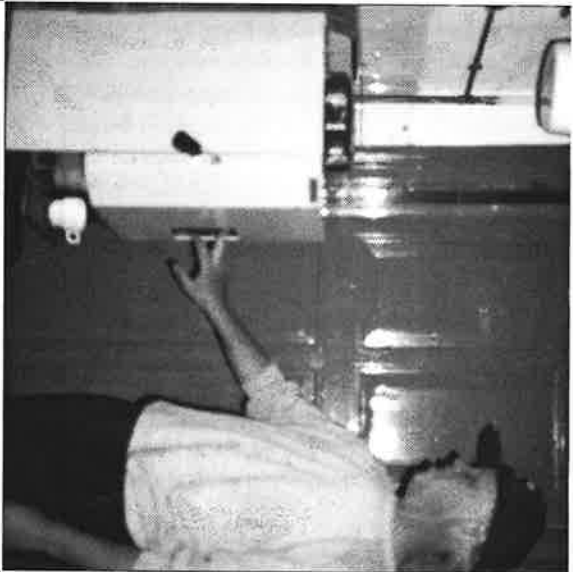
De plaats Rijssen ligt in het oosten tussen Deventer en Almelo, het ligt daar uitermate schoon bij te liggen. 25500 inwoners telt het en het is net zo streng als Staphorst en Urk. In Rijssen heb je dan ook ontzettend veel kerken, heel erg leuk, op zondag is hier niet veel te doen, dan ben je genoodzaakt om ver weg te gaan, want heel Twente is saai.

De bezienswaardigheden in Rijssen kun je ook op 1 hand tellen. De kerken zijn bij de toeristen in trek, de Pelmol en het kasteel Oosterhof, met daarin het Rijssens museum. De Oosterhof groep is vernoemd naar dit kasteel.

Johan.

Koffiezetapparaat heeft binnen de ASC een centrale plek. Het liefst zouden we een koffiezetapparaat naast iedere deur hebben. Maar dat is omslachtig en ongezellig, want koffie drinken doe je met zijn allen in de keuken. Experimenteren met koffieapparaat is een bijkomstigheid. Uit het verleden kenden we al de Jaap-omaat (s), een heuse machine die computergestuurde koffie maakt. Gewel-dig! Natuurlijk moeten we hem eerst grondig uit elkaar halen en er aan prutsen, aldus Henri. Maar als het mee zit verwachten we dat hij binnenkort echt koffie produceert (was het niet Christ die zei over 20 jaar maakt onze computer onze koffie klaar, en zie hier!)

Nij Begin bestaat alleen maar uit meiden. Ze hebben 75 leden en ze hebben een zeer klein blokhutje aan de rand van Rijssen. De speltakken die ze daar draaien zijn: Bevers (1 kolonie), kabouters (1 ronde) en padvindsters (1 troep), allen op zaterdag. Het programma bestaat vooral uit knippen, plakken, punnikken en friemelkleien.

De Oosterhof groep bestaat uit zo'n 200 leden, vooral kerls (jongens). De blokhut ligt midden in het Holland Schwarzwald (groot, eng, donker bos, vol ongere en van pedofielie verdachte figuren). De blokhut is groot en ligt dus ver afgezonderd van de buitenwereld, ideaal voor feestjes en partijen. De speltakken die we draaien (ik, Johan, zit namelijk bij de Oosterhof, Edwin en Sander trouwens

gaf de verbaasde bootman bevestigend antwoord. Het was hem echt! Sterker noch, nrz zag er beter uit dan hij in mijn herinnering was. Die vlet moest nu dus dik veertig jaar oud zijn. Schijnbaar worden niet alleen de oude motor- en zeiljachten weer in oude luister hersteld. Of zijn die bakken echt zo onverwoestbaar als ze er uitzien?

Oké, je gaat een paar dagen zeilen op de Biesbosch. Maar wat ga je 's avonds doen? Met z'n achten in twee gehuurde Flytours elkaar aan zitten kijken? Dank je feestelijk. Programmavoorbereiding dus. De leden zijn al uitgeput hun tent ingegaan als we voor de Explo zitten met elk een glas zeer acceptabele,

Zuidafrikaanse, witte wijn. Naar mijn mening was hij niet beter dan de Chablis van de dag tevoren maar in deze mening sta ik alleen. In ieder geval binnen het begeleidingscollectief van de Explorers. Al discussiërend komen we eigenlijk tot de conclusie dat het uiterst jammer is dat onze leden in hun drankkennis niet verder komen dan bier en frisdrank. Tijd voor een wijnproefavond. De volgende dag wordt in Den Bosch een wijnhandel gevonden waar men zeer enthousiast is over het idee. De eigenaresse stelde voor ons een assortiment flessen samen van uiteenlopend karakter en een paar glazen kwamen van de HEMA vandaan. Programma gereed. We varen onder een lichte wind de Biesbosch in. De meegekeregen kaart verraad dat er geen schuilhavens zijn. De kaart liegt. Al opkruisend zien we een stei-

werd tijd voor communicatie. Hij pakte zijn telefoon en ging op zoek naar aanwijzingen. Alle berichten waren negatief. Alsof ze van de aarde verdwenen waren. Het geronk van een automotor deed hem uit zijn overpeinzingen ontwaken. Een groene jeep kwam op hem af gereden. Ter identificatie opende hij zijn jas waarna de boswachter naast hem stopte. De volledig in het groen geklede figuur bleek meer in bomen dan in gele caps geïnteresseerd en had daar door niets gezien. Teleurgesteld verliet hij de vlakte in de wetenschap dat deze slag in ieder geval niet voor hem was. Tijd voor overleg. Een uur later waren alle doorgaande wegen wederom afgezoekt en parkeerde hij naast een eenzame kroeg in een verlaten dorp. In het volgende gesprek bleek dat ook de alternatieven tot niets geleid hadden. Na vier uur en

ruim tweehonderd kilometer was de score nog steeds nul. Het werd tijd om de naaste omgeving eens wat actiever in te zetten. Wederom begon hij de omgeving te doorzoeken. Nu echter om bij elk geopend benzinestation of snackbar die hij tegenkwam een praatje met de uitbaters te maken en zijn nummer achter te laten.

Toen, voor één keer was het geluk met hem. Terwijl hij het zoveelste verlaten dorp inreed zag hij vlak voor zich een groep van drie gele caps. Deze waren op hun beurt zo verbouwereerd dat zij geen poging tot vluchten ondernamen. Kalm stopte hij en stapte uit, de camera schietklaar in de hand. De twee par-tijen stonden roerloos tegenover elkaar, de ogen tot spleetjes, spiedend vanonder de caps. De middelste gele cap bewoog het eerst. Razendsnel richtte onze

DINSDAGAVOND- LANDVERKENNERS ZOMERKAMP BELGIË

1997

Zondag 6 Juli is het dan zover, zomerkamp, eindelijk. Na een vroeg en duf vertrek, want de leiding moest nog steeds bijkomen van het huwelijk van Luuk, wordt ons via de autotelefoon kenbaar gemaakt dat het besproken kampterrein al bezet is door een niet zo aardige groep mensen. Gelukkig is de boer in de buurt, die nog een veld heeft waar we mogen staan. Nou, dit begint al goed, Ad en ik zijn

Limburg nog niet eens uit. Eindelijk aangekomen op het andere terrein met Ome Henk luid schallend uit de luidsprekers over het kampterrein met: 'Op de camping' beginnen we aan de kampopbouw. Het weer ziet er niet echt goed uit, maar een Belgische weet te vertellen dat het op de helft van de week opklaart. Nadat het kamp is opgebouwd kunnen we 's avonds weer sterke verhalen vertellen rond het kampvuur van: toen de schepen nog van hout waren en de mannen van staal, dat waren nog eens tijden.

Dinsdag houden we de kampdoop voor de eerste kampgangers. De slachtoffers houden een wandeling in de omgeving, terwijl wij de doop opbouwen. Er wordt met veel moeite een touw gespannen over de Ourthe en een zeephelling gemaakt. Ook het

vermoeide held zijn camera, maakte zijn foto, stapte vervolgens kalm in en reed rustig weg, een verbaasd dorp achterlatend. Alle inspanningen ten spijt zou deze eerste ontmoeting tevens de laatste van de dag zijn. Het was nacht voor hij met een vers glas in de hand tot rust zou komen.

Het pretpark was een stuk beperkter in omvang. De opdracht slechts iets moeilijker. De gele caps moesten in de attracties vastgelegd worden. Het zou een kwestie van opsporen en onopvallend volgen worden en zo gebeurde het ook. Eindelijk kon hij zijn kwaliteiten tot uitdrukking brengen en aan het eind van

modderbad ontbreekt niet, waarna ze uiteindelijk 'gebrandmerkt' worden. Het slagveld is compleet, overal lopen bemoderde verkennertjes en de leiding wordt in een stuk bouwfolie gewikkeld vanwege de koude (ondanks z'n beschermendebuik). 's Avonds komt het gloednieuwe echtpaar Luuk en Erika nog even langs om 's morgens door te stomen naar het zuiden.

Woensdag is het dan zover: de hike van dit zomerkamp. Zoals de traditie is, vertrekken de groepen veel te laat en is het lekker warm. Het is een mooi gezicht om die kleine mannetjes te zien lopen met een rugzak op hun rug, die bijna net zo groot is als zij zelf. We hebben samen een hoop lol en er wordt gelopen door de bossen en bergen. Charl heeft in het

begin een hoop praatjes (zoals zovelen), wat afzwakt naarmate de tocht vordert. Als hij op het overnachtingsterrein laat zien wat hij allemaal mee heeft, krijgen we een complete uitdragerij te zien. Wel drie handdoeken, al het ondergoed wat hij mee heeft, twee broeken, vraag maar en Charl haalt het uit zijn rugzak. Dat zullen we morgen dus maar met de auto terugbrengen. Na een mooie nacht met veel sterren onder een zelfgemaakt afdakje van bouwzeil te hebben geslapen, gaan we de op pad om 'wat kilometers te vreten'. In het eerste stuk zitten een paar venijnige stijgers die energie vreten. Met de fiets is het dan ook geen doen, gelukkig kunnen we boven uitblazen en even later genieten van de zwetende kids die zichzelf naar boven trachten te slepen. Boven aangekomen kunnen ze echter weer wat op

begin een hoop praatjes (zoals zovelen), wat afzwakt naarmate de tocht vordert. Als hij op het overnachtingsterrein laat zien wat hij allemaal mee heeft, krijgen we een complete uitdragerij te zien. Wel drie handdoeken, al het ondergoed wat hij mee heeft, twee broeken, vraag maar en Charl haalt het uit zijn rugzak. Dat zullen we morgen dus maar met de auto terugbrengen. Na een mooie nacht met veel sterren onder een zelfgemaakt afdakje van bouwzeil te hebben geslapen, gaan we de op pad om 'wat kilometers te vreten'. In het eerste stuk zitten een paar venijnige stijgers die energie vreten. Met de fiets is het dan ook geen doen, gelukkig kunnen we boven uitblazen en even later genieten van de zwetende kids die zichzelf naar boven trachten te slepen. Boven aangekomen kunnen ze echter weer wat op

begin een hoop praatjes (zoals zovelen), wat afzwakt naarmate de tocht vordert. Als hij op het overnachtingsterrein laat zien wat hij allemaal mee heeft, krijgen we een complete uitdragerij te zien. Wel drie handdoeken, al het ondergoed wat hij mee heeft, twee broeken, vraag maar en Charl haalt het uit zijn rugzak. Dat zullen we morgen dus maar met de auto terugbrengen. Na een mooie nacht met veel sterren onder een zelfgemaakt afdakje van bouwzeil te hebben geslapen, gaan we de op pad om 'wat kilometers te vreten'. In het eerste stuk zitten een paar venijnige stijgers die energie vreten. Met de fiets is het dan ook geen doen, gelukkig kunnen we boven uitblazen en even later genieten van de zwetende kids die zichzelf naar boven trachten te slepen. Boven aangekomen kunnen ze echter weer wat op

begin een hoop praatjes (zoals zovelen), wat afzwakt naarmate de tocht vordert. Als hij op het overnachtingsterrein laat zien wat hij allemaal mee heeft, krijgen we een complete uitdragerij te zien. Wel drie handdoeken, al het ondergoed wat hij mee heeft, twee broeken, vraag maar en Charl haalt het uit zijn rugzak. Dat zullen we morgen dus maar met de auto terugbrengen. Na een mooie nacht met veel sterren onder een zelfgemaakt afdakje van bouwzeil te hebben geslapen, gaan we de op pad om 'wat kilometers te vreten'. In het eerste stuk zitten een paar venijnige stijgers die energie vreten. Met de fiets is het dan ook geen doen, gelukkig kunnen we boven uitblazen en even later genieten van de zwetende kids die zichzelf naar boven trachten te slepen. Boven aangekomen kunnen ze echter weer wat op

begin een hoop praatjes (zoals zovelen), wat afzwakt naarmate de tocht vordert. Als hij op het overnachtingsterrein laat zien wat hij allemaal mee heeft, krijgen we een complete uitdragerij te zien. Wel drie handdoeken, al het ondergoed wat hij mee heeft, twee broeken, vraag maar en Charl haalt het uit zijn rugzak. Dat zullen we morgen dus maar met de auto terugbrengen. Na een mooie nacht met veel sterren onder een zelfgemaakt afdakje van bouwzeil te hebben geslapen, gaan we de op pad om 'wat kilometers te vreten'. In het eerste stuk zitten een paar venijnige stijgers die energie vreten. Met de fiets is het dan ook geen doen, gelukkig kunnen we boven uitblazen en even later genieten van de zwetende kids die zichzelf naar boven trachten te slepen. Boven aangekomen kunnen ze echter weer wat op

paaltje kwam waren we echter niet meer zo blij wat het bleek de nr27 te zijn. Een boot die toen al oud en aftands was. Door het fantastisch mooie weer werd de wedstrijd tot één rak ingekort en gewonnen door de bemanning die het hardste van het achterdek kon duiken (Hoezo, geen wind?). Wij werden tweede met de geleende nr27 en onze achtling voor die oude roestbak steeg. De volgende zeilwedstrijd werden we gediskwalificeerd en aangezien we ook toen al niet van roeien hielden is het verder niets geworden maar die 27 bleef me bij.

Opkruisend door de vaargeulen van de Biesbosch zie ik een groep liefjeletten ons tegemoetkomen. Het eerste zeilnummer dat ik kan onderscheiden is 27 en ik ga overstag om hem van dichtbij te kunnen zien. Op mijn eerste vraag of zij uit Reeuwijk kwamen

De eerste keer? Dat was toen ik op het strand van IJmuiden 'n klusje had. Ik keerde naar de parkeerplaats terug en zag een groep padvindsters. Drie leiders van de groep liepen nogal moeilijk. Ze waren als een kreeft zo rood. Verbrand door de zon. Die zouden zich dagen aanper kunnen bewegen. Ik begon 'n praatje met de groep. Het bleek dat ze Esta's waren. Uit Woerden. Ze hadden in Velsen-Zuid hun zomerkamp. De kinderen waren ingesmeerd met zonnecreme, zichzelf waren ze vergeten. Ik weet nog dat ik toen dacht "als ze maar voldoende leiding overhouden om die kinderen te vermaken." Want ja, het is hun zomerkamp. Nietwaar? "

de gele caps één blik waardig te gunnen tot achter een paar struiken om vervolgens te zien hoe het geschrokken trio onmiddellijk op de grond hurkten temidden van hun verbaasde omstanders.

WANTED, HET TOEVAL

De derde en laatste dag van de opdracht stond in het teken van het grote missen. De twee trio's gele caps bevonden zich in het centrum van de grote stad en bleken in staat de ganse dag uit zicht te blijven. Teluurgesteld over zoveel pech liep onze held de zoveelste ronde toen hij zo ongeveer ondersteboven gelopen werd door een zeer gehaaste cap. Snel leek hij de andere kant uit en liep door. De gehaaste gele cap had niets in de gaten en liep stug door. De druk-

ste straten werden verlaten en het volgen werd een steeds riskantere aangelegenheid want waar was de rest? Niet voorbij een bocht in de straat doken twee caps uit een portiek te voorschijn en wenkte de derde. De Nikon klikte en dat was dat.

WATERPRAAT, RETROTREND

Dik twintig jaar geleden waren de zeeverkeners nog zo ambitieus dat ze op de uitnodiging van de admiraliteit gingen en deelnamen aan de pinkster-races op de Reeuwijkse plassen. Ze waren alleen slechts in staat om één boot naar de races te krijgen en ze hadden twee teams. Na wat getelefoneer met de Wilfbordusgroep bleken deze bereid om voor de wedstrijden een vlet uit te lenen. Toen puntje bij

de dag had hij een rol volgeschoten. De eerste uren was het nog moeilijk geweest en was hij zelfs nog een keer betrapt. De gele caps lieten beter op dan hij dacht. Rap waren de lang geleden geleerde lessen weer boven gekomen. Loop niet recht achter je doel aan. Kijk je doel nooit in de ogen, ongeacht de afstand. Zorg voor zoveel mogelijk ruimte tussen jezelf en het doel. Beweeg in dezelfde richting als de massa waar je tussen loopt. Draag geen felle kleuren. Prachtig, maar toen zo'n gele cap zich zonder waarschuwing in ene omdraaide en hem recht aankeek stond hij voor een fractie van een seconde aan de grond genageld en dat was te lang. Aan de andere kant was de keer dat hij na lang wachten zijn foto kon maken helemaal af. Hij hing zijn camera over zijn schouder en liep strak langs de attractie zonder

ZOMERKAMP MIDDAGESTAS 1997
TE VELSEN-ZUID.

Natuurlijk zijn ook de zaterdagmiddag-Estas op kamp gegaan. In een blok hut in een parkachtige omgeving bij Beekhuizen te Velsen. Niet ver van het strand van IJmuiden en ook niet ver van de rokende schoorstenen van de Hoogovens. Dit keer geen kampverslag van de Esta's zelf. Er schijnt het een en ander aan ongewone gebeurtenissen te hebben plaats gehad. De leiding is nogal vreemd zwijgzaam. Daarom hebben wij een speciale reporter de opdracht gegeven de gebeurtenissen te achterhalen. Zijn verslag:

Deze middag heb ik in Velsen een afspraak met hoofdagent van politie de heer K. Eerst vraag ik hem naar zijn gezondheid. "Het gaat nu na al die maanden wel weer," vertelt hij mij. "Ik kan er nu soms weer over praten zonder te moeten huilen."

Omdat ik geen zakdoek bij me heb, stel ik snel m'n eerste vraag.

"Hoe kwam u de eerste keer in aanraking met de Esta's uit Woerden?"

"De eerste keer? Dat was toen er gebeld werd over 'n lantaarnpaal. De bureu belde geschrokken en boos op. Er waren 4 of 5 Esta's in 'n kleine lantaarnpaal gekomen.

4 of 5 Esta's, da's pas teageest dacht ik nog. Ik er naar toe. Kwam ik daar. Mooi finaal afgebroken die paal. Vijf van die kleine opzondertjes uit 'n paal gevallen. Ze hadden hier bij ons hun zomerkamp. Geen gewonden. Gelukkig maar. Ik ben wel geschrokken hoor. Ze kwamen helemaal uit Woerden. En dan dit soort ongelukken."

"En de schade aan de paal?" , vroeg ik hem.

"Verzekeringswerk meneer, verzekeringswerk."

"En toen?" , vroeg ik hem ongeduldig.

"De volgende dag kwam er 'n oproep binnen voor ambulance en politie. Ik had dienst. Ik er naar toe. Wat bleek? Tijdens 'n ruig partijtje voetbal was er 'n man ongelukkig gevallen en had wat middenhandsbeentjes en wat knoetjes gebroken. Ook was er het een en ander uit de kom. Dit soort ongelukjes komen wel vaker voor

Nadat we weggegaan zijn is er weinig anders van over gebleven dan de stam met nog enkele takken eraan.

Maandag mogen we gaan stadten; we geven iedere patrouille een vast bedrag waarvoor ze zelf een maaltijd moeten samenstellen. Ook hebben ze hier een afspraakje met een meisje dat ze over de 'bak-kies' hebben leren kennen. 's Middags gaan we in een wolkbreek terug naar het kampterrein.

We kunnen geen genoeg krijgen van de vlotten en maken vandaag (voor de laatste keer) een hoop kleinere. Men neme drie pionierpalen, drie binnenbanden, knoopt het geheel goed aan elkaar, neemt nog twee extra banden mee als zitplaats en Bram en

Joost als stuurboord- en bakboordmotor en de cirkel is rond. Ieder vlot heeft zijn eigen vlag in top waaien en die moeten we goed verdedigen. We enteren en worden geënterd. Pas als iedere vlaggemast eraan heeft moeten geloven is de rust weder gekeerd op het water. 's Avonds houden we de bonte avond die erg gezellig is met veel frikans.

Woensdag, helaas, het eind is nabij. 10 dagen voorbij gevlogen. Maar een supergaaf kamp gehad. Volgend jaar weer??

Michiel van der Lans

adem komen op de drinkpost. Daarna weer verder, maar nu een lang stuk langzaam naar beneden, wat keigaaf is met de fiets. Zo mooi dat Hans (onder luid protest) en ik nog een keer naar boven gaan om de adrenaline te laten vloeien. De tocht gaat verder door weilanden die smoorheet zijn en mooie afdalingen waar ik nog een mooie salto maak met de fiets, en Hans maar lachen. Zo komen we aan in het Ourthe-dal en even later in Bomal.

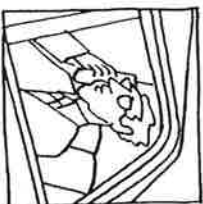
Zaterdag bouwen we stroomopwaarts twee megavlotten, waar elk 12 tot 13 man op past, waarna we onder de Russische en Canadese vlag de Ourthe afzakken, richting Bomal. Het schiet niet echt op, maar we hebben een hoop lol. In Durbuy aangekomen meren we onze vlotten af en gaan we avond-

eten halen. Eindelijk een lekker vetje!! Na het eten belagen we nog een stelletje dat aan de overkant op de stadswal staat te zoenen en dat onder een luid fluitorkest lachend een stiller plekje opzoekt. Verder maar weer, onderweg komen we langs een camping waar een oud-leider van de Dinsdag (Berend-Jan) koffie zit te drinken en die even later de foto van ons maakte die later op de voorpagina van de Woerdense Courant zou verschijnen. Verderop probeert een andere Scoutinggroep ons vlot nat te gooien, maar voor ze dat kunnen, springen Gerben en ik er in en waden zo snel mogelijk naar de kant om er eentje te pakken te krijgen en 'm een gratis duik aan te bieden, helaas. Nat gaat de tocht verder waar we 's avonds in Barvaux aankomen.

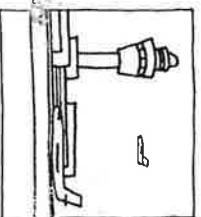
Dus u denkt dat Van Vulpen zomaar een taxibedrijf is?

Op het eerste gezicht is dat geen verkeerde gedachte. Want natuurlijk kunt u bij ons terecht voor een betrouwbare en comfortabele taxi naar uw bestemming. Tegen vastgestelde tarieven, zodat u niet voor verrassingen komt te staan. Maar Van Vulpen doet méér dan "van A naar B".

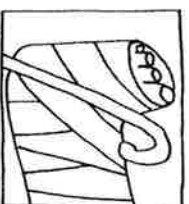

Directievoer. Druk bezette topmanagers die vaak onderweg zijn, kiezen steeds vaker voor een auto met chauffeur. Bij ons kunt u rekenen op een stijlvolle auto (met airco en telefoon) en een correct geklede chauffeur. Geeft u de voorkeur aan uw eigen auto, dan leveren wij alleen de chauffeur.

Schiphol-ophaalservice. Van Vulpen haalt uw buitenlandse relaties van Schiphol. We staan op de luchthaven klaar met een naambordje en brengen uw gasten snel en veilig naar het hotel of naar uw bedrijf.

Groepsvervoer. Ook als u een groep buitenlandse relaties een indruk wilt geven van Nederland, staan we voor u klaar. Met een ruime, moderne bus.

Patiënten- en rolstoelvervoer. Als het gaat om het vervoer van patiënten en rolstoelers, heeft Van Vulpen een uitstekende reputatie. Een persoonlijke, aangepaste behandeling staat daarbij voorop.

Koeriersdiensten. Koerierswerkzaamheden moeten zorgvuldig gebeuren. Daarom behandelen we bij Van Vulpen uw spullen met dezelfde zorg als de mensen die wij vervoeren.

Voor mensen die weten waar ze moeten zijn.

Van Vulpen

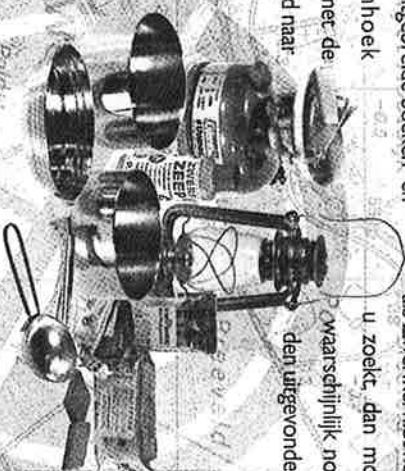
P E R S O N E N V E R V O E R
K O E R I E R S D I E N S T E N

Essenlaan 22 3442 JH Woerden
Tel 0348 420 000 Fax 0348 421 984

eerst naar Noerden, dan naar buiten

Wanneer je het over buiten-sport hebt, dan kun je natuurlijk niet om Zwerkei in Woerden heen. Want waar anders vindt u zo'n groot assortiment in zo'n steevolle omgeving? En wie bij Zwerkei binnenstapt krijgt onmiddellijk een speciaal vakantiegevoel. Niet alleen omdat u er alles op het gebied van outdoor en reizen bij elkaar vindt, maar vooral omdat het er echt een 'dagje uit' is. Van de gezellige koffiehuur tot het speciale keienpad om schoenen te testen en van de uitgebreide boeken- en kaartenhoek tot en met de klimwand naar de eerste verdieping. Maar met sport hebt u dan ook de eerste verdieping. Maar met name door het deskundige personeel dat u graag met raad en daad bijstaat. Met z'n 2000 m² kleding en uitrusting voor bijna iedere vorm van buitensport is Zwerkei met recht het Outdoor & Travel Centre van ons land. Zwerkei is gemakkelijk bereikbaar per openbaar of eigen vervoer, en er is volop parkeergelegenheid. Dus voor zowel de doorgewinterde buitensporter als voor de meest verwende vakantieganger geldt: als Zwerkei niet heeft wat u zoekt, dan moet het u waarschijnlijk nog worden voorgedragen.

ZWERKEI

OUTDOOR & TRAVEL CENTRE

JAAP BIJZERWEG 10 • 3446 CR WOERDEN • TEL. 0348 - 421 648
BEDRIJVENTERREIN WULVERHORST

This is NOT a SOAP OPERA it's a T-SHIRT HYPER!

Gratis T-shirt bij een VSB Jongerenrekening

Brandead van al die sulte soepertes? Open een VSB Jongerenrekening en je krijgt een T-shirt kadé in de vorm van een zeep. Je kunt kiezen uit 4 verschillende teksten: Filthy rich bitch, Million dollar babe, Young free and filthy rich of Make money not war. En met de VSB Jongerenrekening zit het ook wel goed, gratis Europas met PIN-code en de rente is ook oké. Bei voor meer info gratis met VSB Telbank: 06-03 31

VSB•BANK
Daar kom je verder mee.

Doe mij ook zo'n hype T-shirt
en een VSB Jongerenrekening.

Naam _____ Voorletters _____ M/V
Adres _____
Postcode _____ Woonplaats _____
Geburtsdatum _____
Handtekening _____
Dit is een aanvraag, zonder postzegel, stempel, maar VSB Telbank
Aanvraagnummer 4300, 2500 TV Uniecode. Of lever het af bij een VSB Bankmedewerker.